

Warszawa, 19 lipca 2018 r.

WOJEWODA MAZOWIECKI

LEX-R.4131.7.2018.MN

**Rada Miejska w Szydłowcu
Plac Rynek Wielki 1
26-500 Szydłowiec**

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

§ 3, § 9 ust. 2, § 16 ust. 1 uchwały Rady Miejskiej Szydłowcu Nr XLVI/311/2018 z dnia 14 czerwca 2018 roku w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Szydłowiec.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Szydłowcu w dniu 14 czerwca 2018 r. podjęła uchwałę Nr XLVI/311/2018 w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Szydłowiec. Jako podstawę prawną uchwały wskazano art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 i art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U z 2017 r. poz. 1289).

Jak wynika ze wskazanej w uchwale podstawy prawnej, tj. art. 40 i 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, a także art. 4 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, wprowadzany uchwałą regulamin stanowi akt prawa miejscowego. Jednocześnie powołane w podstawie prawnej przepisy w sposób jednoznaczny określają zakres regulacji wprowadzanego przez Radę Gminy regulaminu (art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach). Zatem należy wskazać, że delegacja ustawowa do uchwalenia regulaminu czystości i porządku w gminie nie daje podstawy do stanowienia aktów prawa miejscowego regulujących zagadnienia inne niż wymienione w przywołanych przepisach, ani podejmowania regulacji w inny sposób niż wskazany przez ustawodawcę, gdyż oznaczałoby to wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej. Tymczasem w uchwale Rady Miejskiej w Szydłowcu w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Szydłowiec wprowadzono szereg zapisów przekraczających zakres delegacji ustawowej.

I tak, w § 3 uchwały zapisano, że właściciele nieruchomości zobowiązani są do niezwłocznego uprzątnięcia błota, śniegu lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego. Następnie w ust. 2 tegoż paragrafu zapisano, że przez niezwłoczne usunięcie rozumie się uprzątnięcie w dniu powstania zanieczyszczeń. Powyższa regulacja jest niezgodna z prawem ze względu na rozszerzenie obowiązków nałożonych na mocy art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Jak stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 9 października 2014 r. w sprawie IV SA/Po 741/13:

„Niezgodne z prawem jest określenie przez radę gminy, zgodnie z którym właściciele nieruchomości powinni uprzątnąć błoto, śnieg, lód z chodników położonych wzdłuż nieruchomości niezwłocznie, ponieważ określenie częstotliwości wykonywania tych obowiązków nie została przewidziana w obowiązkach uregulowanych w art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy u.c.p.g.”

Nie znajduje też uzasadnienia wprowadzenie do Regulaminu zapisu § 9 ust. 2, nakładającego na właścicieli nieruchomości, której wielkość nie pozwala na urządzenie na terenie nieruchomości punktu gromadzenia odpadów, obowiązku zawierania umów z właścicielami udostępniającymi miejsce na gromadzenie odpadów, a dotyczących warunków urządzenia takiego punktu i warunków korzystania z nich. Żaden z zapisów art. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku na terenie gminy nie upoważnia Rady do wprowadzenia obowiązku zawierania umów, o których mowa w § 9 ust. 2 Regulaminu. W myśl wyroku WSA w Łodzi sygn. II SA/Łd 746/15, wyrok z dnia 21 października 2015 r.

„ Artykuł 4 ust. 2 u.c.p.g. nie daje prawa radzie gminy ani do stanowienia aktów prawa miejscowego regulujących zagadnienia inne niż wymienione w przywołanym przepisie, ani podejmowania regulacji w inny sposób niż wskazany przez ustawodawcę, gdyż oznaczałoby to wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej.”

Podobnie nie można uznać za zgodny z obowiązującym prawem zakaz ustanowiony w § 16 ust. 1 Regulaminu, zgodnie z którym zabrania się pozostawiania zwierząt domowych bez dozoru, jeżeli zwierzę nie jest na uwięzi lub nie znajduje się w pomieszczeniu zamkniętym albo na terenie zagrodzonym w sposób uniemożliwiający wydostania się zwierzęcia na zewnątrz.

Jak stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 12 maja 2016 roku w sprawie II SA/Łd 240/16:

„Przepis art. 4 ust. 2 u.c.p.g. nie upoważnia do formułowania w regulaminie określonych zakazów, a jedynie do określenia wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że uchwała Rady Miejskiej w Szydłowcu, w zakresie objętym niniejszym rozstrzygnięciem jest sprzeczna z obowiązującym prawem, co czyni rozstrzygnięcie koniecznym i uzasadnionym.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za moim pośrednictwem.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa, w zakresie objętym orzeczeniem, z dniem jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI

WZ.

Sywester Dąbrowski

I Wicewojewoda Mazowiecki